

II List do Koryntian

Глава 1

1. Павло, з Божої волі апостол Ісуса Христа, та брат Тимофій, - до Божої церкви в Коринті з усіма святими в цілій Ахаї: 2. ласка вам і мир від Бога, нашого Батька, і Господа Ісуса Христа! 3. Благословенний Бог і Батько нашого Господа Ісуса Христа, Батько милосердя і Бог усякої втіхи, 4. що втішає нас у всіх наших скорботах, щоб і ми могли втішити тих, що перебувають у всяких скорботах, утіхою, якою самі втішаємося від Бога. 5. Оскільки в нас множаться Христові страждання, то через Христа множитья і наша втіха. 6. Якщо терпимо, то це за вашу втіху й спасіння; коли втішаємося, то це на вашу втіху [й спасіння], що дає вам силу терпляче переносити ті терпіння, що й ми переносимо. 7. І наше сподівання щодо вас певне, бо знаємо, що ви наші співники як у терпіннях, так і в утісі. 8. Не хочемо, щоб ви, брати, не знали про наш смуток, що стався [нам] у Азії, бо понад міру, понад нашу силу були ми пригнічені, так що й не надіялися вже жити. 9. Але самі в собі мали ми присуд смерти, щоб не надіятися на себе самих, але на Бога, який воскрешає мертвих; 10. який і визволив нас від такої великої смерти - і визволить; на якого надіємося, що і ще визволятиме, - 11. при допомозі вашої молитви за нас, - щоб за дар, який виявлений до нас через багатьох, багато хто дякував за нас. 12. Наша похвала є такою: свідчення нашого сумління, що ми жили на світі, - зокрема ж у вас, - у простоті та Божій чистоті; не в тілесній мудрості, але в Божій ласці. 13. І ми пишемо вам не що інше, як те, що читаете і що розумієте, - маю надію, що цілком зрозумієте; 14. частково ви вже зрозуміли нас, що ми є для вас похвалою, як і ви для нас - у день Господа нашого Ісуса. 15. З цією певністю я хотів прибути до вас раніше, щоб удруге ви мали благодать; 16. від вас попрямувати до Македонії, а з Македонії знову прийти до вас, щоб ви відпровалили мене до Юдеї. 17. Задумавши так, чи вчинив я щось легковажно? Або коли що задумую, то тілесно задумую, і чи виходить у мене то так-так, і ні-ні? 18. Але вірний Бог, що слово наше до вас не було так, і ні. 19. Божий син, Ісус Христос, якого між вами проповідували я, Силуан і Тимофій, не був так і ні, - у ньому було так! 20. Бо всі Божі обітниці в ньому - так і в ньому амінь на славу Богові через нас. 21. Той, хто зміцнює нас з вами в Христі і хто помазав нас, - це Бог. 22. Він дав нам печать, дав за поруку Духа в наших серцях. 23. Я кличу Бога як свідка на мою душу, що, жаліючи вас, я не прийшов до Коринту, раніше. 24. Не тому, що хочемо влади над вашою вірою, але тільки як співпрацівники у вашій радості: адже ж вірою ви стоїте!

Глава 2

1. Я вирішив собі не приходити до вас знову із смутком. 2. Бо коли я роблю вам прикрість, то хто потішить мене, окрім того, хто зазнає від мене прикрости? 3. Це саме я писав [вам], щоб, коли

прийду, не мав смутку [за смутком] від тих, від кого належить мені радість мати, бо я переконаний щодо вас, що моя радість - вона є для всіх вас. **4.** З великим сумом і сердечною тугою писав я вам, обливаючись слізьми, не для того, щоб засмутити вас, але щоб ви пізнали любов, якої маю до вас надміру. **5.** Якщо ж хтось засмутив, то не мене засмутив, але частково, - щоб не перебільшити, - всіх вас. **6.** Такому досить тієї кари, що від більшості. **7.** Отож, краще вам йому вибачити і втішити, щоб часом його не охопив великий смуток. **8.** Тому прошу вас виявити до нього любов. **9.** Утім, для того я й писав, щоб пізнати вашу досвідченість, чи ви є слухняні в усьому. **10.** Бо кому ви прощаєте щось, - тому і я: бо коли я щось простив кому, то простив задля вас перед обличчя Христа, - **11.** щоб нас не перехитрив сатана, бо його задуми нам добре відомі. **12.** Прийшовши ж до Троади звіщати благу Христову вістку, хоч мені й були відчинені двері в Господі, **13.** не мав я спокою мого духа, бо не знайшов там мого брата Тита; попрощавшись із ними, рушив я до Македонії. **14.** Богові ж подяка, який завжди прославляє нас у Христі і виявляє через нас духмяність свого розуму на кожному місці. **15.** Бо для Бога ми є ніжними пахощами Христа між тими, що спасаються, і між тими, що гинуть. **16.** Отже, для одних пахощі смерті - на смерть, для інших - пахощі життя - на життя. І хто на це здатний? **17.** Бо ми не є такими, як численні люди, що торгують Божим словом, але ми проповідуємо від щирости - від Бога, перед Богом, у Христі.

Глава 3

1. Чи зачинаємо знову самих себе представляти? Чи потребуємо, як деякі, доручальних послань до вас або від вас? **2.** Наше послання - це ви; воно написане в наших серцях, його знають та читають усі люди. **3.** Ви показуєте собою, що ви - це послання Христове, виготоване нами; написане не чорнилом, але Духом живого Бога, не на камінних таблицях, але на тілесних таблицях сердець. **4.** Таку надію маємо через Христа до Бога, **5.** не тому, що ми спроможні від себе щось подумати, наче від самих себе; ні, наша спроможність від Бога **6.** який і дозволив нам стати служителями Нового Завіту - не літерою, але Духом; бо літера вбиває, а Дух оживляє. **7.** Якщо ж служіння смерті, викарбуване літерами на камені, було таке славне, що ізраїльські сини не могли дивитися на обличчя Мойсея через минущу славу його обличчя; **8.** то наскільки славнішим буде служіння Духа? **9.** Бо коли служіння осуду - слава, то служіння справедливости набагато перевищить у славі. **10.** Бо не прославилося прославлене в цій частині - через надмірну славу. **11.** Бо коли минуще є славою, то набагато більше те, що постійно лишається, є в славі. **12.** Отже, маючи таку надію, діємо з великою сміливістю, **13.** і не як Мойсей, що ховав під покривало своє обличчя, бо сини Ізраїлеві не могли дивитися на кінець того, що минає. **14.** Але засліпилися їхні думки. Бо аж дотепер залишається незнятим це покривало під час читання Старого Завіту, бо воно минається в Христі. **15.** І сьогодні, коли читають Мойсея, покривало все ще лежить на їхньому серці. **16.** Коли ж навернуться до Господа, - забереться покривало. **17.** Господь є Дух: а де Господній Дух, [там]

свобода. **18.** Ми всі, дивлячись на Господню славу з відкритим обличчям, перетворюємося в той самий образ - від слави на славу, - як від Господнього Духа.

Глава 4

1. Ось тому, маючи як помилувані таке служіння, не втрачаємо відваги. **2.** Адже ми відреклися від потаємних соромних діл, не ходимо в лукавстві і не перекручуємо Божого слова; але появою правди поручаємо себе всякій людській совісті перед Богом. **3.** Якщо закрите наше благовістя, то воно закрите для тих, що гинуть, - **4.** для невірних, яким бог цього віку засліпив розум, щоб [для них] не засяяло світло благовістя слави Христа, а він - це образ Бога. **5.** Не проповідуємо себе, але Господа Ісуса Христа; ми ж - тільки ваші раби задля Ісуса. **6.** Бог, який сказав: Щоб із темряви засяяло світло; освітив наші серця на просвітлення і пізнання Божої слави в особі Ісуса Христа. **7.** Цей скарб ми носимо в керамічних посудинах, щоб велич сили була Божою, а не нашою. **8.** В усьому нас гноблять, але ми не пригноблені, ми в скрутних обставинах, але не впадаємо в розпач; **9.** ми переслідувані, але не залишені; ми повалені, але не загинули; **10.** ми завжди носимо в тілі мертвість Ісусову, щоб з'явилося в нашому тілі й Ісусове життя. **11.** Ми, живі, постійно віддаємо себе на смерть задля Ісуса, щоб і Ісусове життя з'явилося в нашому смертному тілі. **12.** Тому смерть діє в нас, а життя - у вас. **13.** Маючи ж той самий дух віри, згідно з Писанням: Увірував я, тому й заговорив, - ми віримо, тому й говоримо. **14.** Бо знаємо, що той, хто воскресив Господа Ісуса, і нас воскресить з Ісусом та поставить з вами. **15.** Бо все - для вас, аби помножена ласка багатьма, щедро принесла подяку на Божу славу. **16.** Тому ми не втрачаємо відваги. Хоч наша зовнішня людина тліє, але наша внутрішня людина оновлюється день у день. **17.** Бо наше тимчасове легке терпіння готує нам у незбагненній щедрості вічну славу, **18.** якщо ми споглядаємо видиме, а не те, що невидиме: бо видиме тимчасове, а невидиме - вічне.

Глава 5

1. Знаємо, що коли наша земна хатина тіла зруйнується, то маємо будівлю від Бога, оселю нерукотворну, вічну на небі. **2.** Тому ми й стогнемо, бажаючи зодягтися в наше небесне помешкання. **3.** Аби лише і роздягнутими нам не виявитися голими. **4.** Бо ми, що є в наметі, стогнемо під тягарем, бо хочемо не роздягтися, а зодягнутися, аби смертне було поглинене життям. **5.** Той, що створив нас для цього, це - Бог; він дав нам заповість Духа. **6.** Отож, завжди маючи сміливість, знаємо, що, живучи в тілі, ми далекі від Господа, **7.** бо ходимо вірою, а не видінням. **8.** Сміливість же маємо і добру волю для того, щоб бажати краще вийти з тіла та піти до Господа. **9.** Тому ж стараємося, - чи то входячи, чи виходячи, - любими йому бути. **10.** Всім бо нам треба з'явитися перед судом Христовим, щоб кожний одержав згідно з тим, що в тілі зробив, - добро чи зло. **11.** Отже, пройняті Господнім страхом, ми переконуємо людей; перед Богом же ми відкриті; маю надію, що й перед вашою совістю ми відкриті. **12.** Не наново доручаємо себе вам;

але даємо вам нагоду похвалитися нами, щоб ви мали відповідь для тих, що хваляться обличчям, а не серцем. **13.** Коли ми з розуму зійшли, - то для Бога; коли ж при здоровому глузді, - то для вас. **14.** Бо любов Христова держить нас, коли ми думаємо так: [якщо] один помер за всіх, то й усі померли. **15.** А він помер за всіх, щоб ті, які живуть, більше не жили для себе, але для того, хто за них помер і воскрес. **16.** Тому ми відтепер нікого не знаємо тілесно. Хоч пізнали Христа тілесного, але тепер більше не знаємо. **17.** Отож, хто в Христі, той нове створіння; стародавнє минуло, тепер [усе] нове. **18.** Усе - від Бога, який примирив нас із собою через Христа і дав нам служіння примирення. **19.** Адже Бог у Христі примирив світ із собою, незважаючи на їхні проступки, і дав нам слово примирення. **20.** Отже, ми - посланці від імени Христа і тому наче сам Бог благає через нас. Від імени Христа просимо: приміріться з Богом. **21.** Бо того, хто не знав гріха, він зробив за нас гріхом, щоб ми стали Божою праведністю в ньому!

Глава 6

1. Співпрацюючи, благаємо, щоб ви Божої благодати не брали надармо. **2.** Бо сказано: Сприятливого часу вислухав я тебе, і в день спасіння допоміг тобі. Ось тепер - догідний час, ось тепер - день спасіння. **3.** Ні в чому не робимо ніякого спотикання, щоб служіння було бездоганим, **4.** але в усьому виявляємо себе як слуги Божі, у великому терпінні, в скорботах, у бідах, у пригніченнях, **5.** у ранах, у в'язницях, у заколотах, у труднощах, в недосипаннях, у постах, **6.** в очищенні, в розумі, в терпеливості, в лагідності, в Святім Дусі, в щирій любові, **7.** в слові правди, в силі Божій - із зброєю справедливості в правій і лівій руці, - **8.** в славі й безчесті, в ганьбі й похвалі; як ті ошуканці, хоч ми є правдомовні; **9.** як незнані, але пізнані, як ті, що вмирають, хоч ми живі, як карані, а не вбиті; **10.** як ті, що сумують, але ми завжди веселі; як убогі, але багатьох ми збагачуємо; як ті, що нічого не мають, але всім володіють. **11.** Наші уста відкрилися до вас, коринтяни; наше серце широке. **12.** У нас вам не тісно, але тісно вам у ваших серцях. **13.** Кажу вам, наче дітям, - будьте широкими й ви. **14.** Не впрягайтеся разом з невірними в чуже ярмо. Яке може бути спілкування справедливості з беззаконням? Що спільного в світла й темряви? **15.** Яка згода в Христа з Веліяром? Яка частка у вірного з невірним? **16.** Або яка згода між Божим храмом та ідолами? Бо ми - то храм живого Бога, - як ото сказав Бог: Оселюся серед них і ходитиму, і буду для них Богом, а вони будуть моїм народом. **17.** Тому вийдіть з-поміж них і відлучіться, - каже Господь, - і до нечистоти не доторкайтеся, і я прийму вас, **18.** і буду для вас Батьком, а ви будете для мене синами й дочками, - каже Господь Уседержитель!

Глава 7

1. Отже, маючи такі обітниці, улюблені, очистімо себе від усякої нечистоти тіла та духа, чинячи святість у страху Божому. **2.** Дайте місце для нас. Ми нікого не скривдили, нікого не зіпсували, нікого не визискали. **3.** Не на осуд кажу, бо раніше сказав я, що ви в наших серцях на те, щоб нам з

вами померти чи жити. **4.** Велику маю сміливість до вас, велику маю похвалу за вас: я наповнився втіхою, переповнився радістю при всякому нашому смуткові. **5.** Бо коли ми прийшли до Македонії, наше тіло не мало жодного спочинку, в усьому бідували ми: зовні - боротьба, всередині - страх. **6.** Але той, що втішає покірних, - Бог утішив нас приходом Тита, **7.** і не тільки його приходом, а й утіхою, якою втішився за вас, розповідаючи нам про вашу журбу, ваш смуток, вашу щирість до мене, тож я ще більше зрадив. **8.** Бо хоч і засмутив я вас посланням, та не каюся, хоч і каюся був, бо бачу, що те послання засмутило вас, хоч і тимчасово; **9.** тепер я радію не тому, що ви були засмучені, а тому, що засмутилися на покаєння. Бо ви засмутилися для Бога, щоб ні в чому не зазнати лиха від нас. **10.** Бо смуток, що в Бозі, чинить покаєння на спасіння, якого не треба шкодувати; біль світський чинить смерть. **11.** Ось саме це засмучення для Бога викликало у вас яку старанність, яке виправдання, яке обурення, який страх, яке бажання, яке старання, яку відплату! В усьому ви показали себе чистими в ділі. **12.** А коли я і написав вам, то не задля того, хто скривдив, і не задля скривдженого, але щоб виявилось для вас ваше старання за нас перед Богом. **13.** Від цього ми втішилися. До нашої втіхи ще більше зраділи ми радістю Тита, що ви всі заспокоїли його дух; **14.** тож коли я чимось йому про вас похвалився, то не зазнав сорому; але оскільки ми говорили вам усю правду, то й наша похвала перед Титом була правдива. **15.** І його серце дуже прихильне до вас, коли згадує про послух усіх вас, що з острахом і тремтінням прийняли його. **16.** Радію, що в усьому можу на вас покластися.

Глава 8

1. Повідомляємо ж вас, брати, про ласку Божу, дану в Церквах Македонських, **2.** що серед великого досвіду горя вони мають надмірну радість, і їхнє глибоке убоztво перелилося в багатство їхньої простоти. **3.** Бо свідчу, що по змозі і понад змогу, добровільно, **4.** з ревним проханням благали нас про ласку і спільність у службі для святих. **5.** І не так, як сподівалися ми, але віддали себе перше Господеві та нам з Божої волі, **6.** щоб ублагали ми Тита, аби так, як перше зачав, так і скінчив би в вас цю добродійну справу. **7.** Але так, як у всьому ви багаті: вірою, і словом, і знанням, і всяким дбанням, і вашою любов'ю до нас, - і в цій благодійній справі треба вам відзначитися. **8.** Не кажу як наказ, але дбанням за інших випробовую щирість вашої любови. **9.** Знаєте бо ласку нашого Господа Ісуса Христа, що заради вас збіднів, будиши багатим, щоб ви збагатилися його убоztвом. **10.** І в цьому даю раду: це бо вам є на користь, - вам, що від минулого року не тільки чинили, а й перші почали бажати. **11.** Тепер же скінчіть справу, щоб так, як ревно бажали, так і виконали в міру можливости. **12.** Бо коли є старанність, вона приємна згідно з тим, що хто має, а не з тим, чого не має. **13.** Не на те бо, щоб іншим була полегкість, [а] вам скорбота, але для рівности. **14.** У нинішнім часі ваш наддостаток хай їм допоможе в їхньому нестаткові, щоб і їхній наддостаток виручив вас у вашому нестаткові, щоб була рівність, **15.** як написано: Той, що

мав багато, не мав надміру, а хто мав мало, не мав нестачі. **16.** Дяка ж Богові, що дав таку саму старанність до вас у серце Титове, **17.** бо він благання прийняв, але бувши дбайливим, із власної волі пішов до вас. **18.** Ми ж послали з ним брата, якого по всіх церквах хвалять за благу вістку, **19.** і не тільки це, а й вибраний був церквами з нами ходити в цій ласці, якій ми служимо на славу самого Господа і для вашої ревности, **20.** остерігаючись того, щоб хтось не дорікав нам цим достатком, яким ми служимо. **21.** Бо дбаючи про добро не тільки перед Господом, а й перед людьми, **22.** послали ми з ними нашого брата, старанність якого ми випробували в багатьох речах багато разів, який тепер ще старанніший через велике довір'я до вас. **23.** Щодо Тита, то він мені товариш, а вам співробітник. Щодо наших братів, то вони посланці церков, слава Христова. **24.** Отже, дайте їм доказ вашої любови і нашої похвали щодо вас перед церквами.

Глава 9

1. А про службу для святих мені зайве писати вам. **2.** Бо знаю вашу старанність, якою про вас хвалюся македонцям, що Ахая приготувалася від минулого року, а ваша ревність заохотила багатьох. **3.** А я послав братів, щоб наша похвала щодо вас не була марною в цім випадку, щоб, як я ото сказав, ви були приготовлені. **4.** Як прийдуть зі мною македонці і знайдуть вас непередготовленими, щоб ми не осоромилися, щоб не сказав я вам, в цій [похвалі]. **5.** Отже, я вважав за потрібне просити братів, щоб прийшли до вас заздалегідь і підготували сповіщений вами щедрий дар, аби він був готовий - саме як щедрий дар, а не як вимушений. **6.** Втім, хто сіє скупю, той скупю й жатиме; а і хто сіє щедро, той щедро й жатиме. **7.** Кожний хай дає за пориванням серця, не з жалю та не з примусу, бо Бог любить того, хто дає з радістю. **8.** А Бог владний збагатити вас усякою ласкою, щоб, завжди маючи в усьому всілякий достаток, ви збагачувалися всяким добрим ділом, **9.** як написано: Розсипав, дав бідним; його праведність триває вічно. **10.** А той, що дає насіння сіячеві та хліб на поживу, хай дасть і примножить ваше насіння і хай виростить плоди вашої праведности, **11.** щоб у всьому ви збагачувалися на всяку щирість, яка через нас складає подяку Богові. **12.** Бо справа цього служіння не тільки виповнює нестачу святим, а й сповнена багатьма подяками Богові. **13.** Випробуванням цього служіння вони славлять Бога за послух вашого визнання Христової Євангелії, та за щирість спільности з ними і в усьому. **14.** Своєю молитвою за вас вони тужать за вами через превелику Божу ласку до вас. **15.** Дяка Богові за невимовний його дар.

Глава 10

1. Сам же я, Павло, благаю вас лагідністю і покірністю Христовою; я, що присутній між вами, покірний, а відсутній - сміливий супроти вас. **2.** Благаю, щоб коли прийду, я не став сміливим у надії, що нею думаю сміливим бути проти деяких, що вважають, начебто ми за тілом ходимо. **3.** Бо, ходячи в тілі, не за тілом воюємо, **4.** бо зброя нашої боротьби не тілесна, а сильна в Бозі на

знищення твердинь; ми руйнуємо задуми **5.** і всяку гордість, що повстає проти Божого пізнання і полонить усяке знання на послух Христові, **6.** і ми ладні помстити будь-який непослух, коли ваш послух здійсниться. **7.** Чи ви дивитеся на обличчя? Як хто певний, що він є Христовим, хай думає про себе, що так, як він, так само й ми Христові. **8.** Бо коли б я ще більше хвалився нашою владою, яку дав [нам] Господь на збудування, а не на знищення ваше, то не осоромився б. **9.** Аби не здавалося, ніби лякаю вас посланнями. **10.** Бо послання мої, кажуть, важкі й міцні, а коли я особисто присутній, - то немічний і мова моя жалюгідна. **11.** Хай же знає такий, що які ми на слові в посланнях, коли відсутні, такі ми й на ділі, коли присутні. **12.** Не сміємо судити чи рівняти себе до інших, що хвалять самі себе, але ті, що самі себе міряють собою і порівнюють себе з собою, є нерозумні. **13.** Ми ж не хвалитимемося без міри, але за мірилом, що його дав нам Бог як міру, що досягає і до вас. **14.** Бо не розтягаємося надміру, ніби не досягли ми до вас, бо аж до вас ми дійшли благою вісткою Христовою. **15.** Не хвалимось безмірно в чужих трудах, а маємо надію, що, як виросте ваша віра в вас, ми звеличимося за нашим правилом надміру, **16.** щоб благовістити далеко поза вами, не хвалитися готовим на чужому полі. **17.** Хто ж хвалиться, хай хвалиться в Господі. **18.** Бо досвідчений не той, хто себе хвалить, а той, кого хвалить Господь.

Глава 11

1. О, коли б були потерпіли ви трохи моє безумство! І все ж, терпите ви мене. **2.** Бо ревную за вас Божою ревністю, бо я заручив вас одному чоловікові, щоб, як чисту діву, поставити перед Христом. **3.** Боюся, щоб часом, як ото змій звів Єву своїм лукавством, щоб не зітліли і ваші розуми і ви не відхилилися від простоти й чистоти в Христі. **4.** Бо якби хто прийшов і проповідував іншого Ісуса, якого ми не проповідували, або прийняли іншого духа, якого ви не прийняли, або іншу благу вістку, якої не діставали, то ви б терпіли з радістю. **5.** Думаю, що я нічим не менший від великих апостолів. **6.** Хоч я і неук словом, але не знанням, та всюди в усьому ми виявилися перед вами. **7.** Чи я вчинив який гріх, впокорюючи себе, щоб ви підносилися; бо задарма благовістив я вам Божу Євангелію? **8.** Від інших Церков брав я, приймаючи плату для служіння вам, **9.** а прийшовши до вас і терплячи нестачу, не був я тягарем нікому, бо мою нестачу виповнили брати, прийшовши з Македонії. І в усьому зберіг я себе, щоб не бути для вас тягарем, - і збережу. **10.** Є в мені правда Христова, і цю похвалу не відійме в мене ніхто в країнах Ахаї. **11.** Чому? Може, тому, що я не люблю вас? Те знає Бог. **12.** А що роблю, те й робитиму, щоб відняти причину в тих, що шукають причини, щоб у тому, чим хваляться, показалися такими, як і ми. **13.** Такі бо фальшиві апостоли, діячі лукаві, що вдають апостолів Христових. **14.** І не дивно, бо сам сатана вдає з себе ангела світла. **15.** Не велике діло, якщо його слуги видають себе за слуг праведности: їхній кінець буде за їхніми вчинками. **16.** Знову кажу: хай ніхто не вважає мене за божевільного. А як ні, то прийміть мене хоч як божевільного, щоб і я трохи похвалився. **17.** Те, що

кажу, - не кажу того в Господі, а наче в безумстві - у цій частині похвали. **18.** Бо багато хто хвалиться тілом, і я похвалюся. **19.** Бо ви з радістю приймаєте божевільних, хоч самі є мудрі. **20.** Бо ви приймаєте, коли хто вас неволить, коли хто об'їдає, коли хто обдирає, коли хто величається, коли хто б'є вас по обличчю. **21.** Як докір кажу, що ми наче стали немічні. Якщо хто відважується на щось, то, - кажу це нерозумно, - відважуюся і я. **22.** Вони юдеї? І я. Вони ізраїльці? І я. Вони Авраамове насіння? І я. **23.** Вони слуги Христові? Кажу як нерозумний: я - більше! У трудах - більше, в ранах - дуже багато, у в'язницях - надмірно, на межі смерти - часто. **24.** Від юдеїв дістав п'ять разів по сорок ударів без одного. **25.** Тричі киями був я битий. Один раз був каменований. Тричі корабель розбився зі мною - ніч і день я був у глибинах. **26.** У подорожах був часто, у небезпеках на річках, у небезпеках від розбійників, у небезпеках від земляків, у небезпеках від поган, у небезпеках у місті, у небезпеках у пустині, в небезпеках на морі, у небезпеках від фальшивих братів; **27.** у клопоті й трудах; часто в недосипанні, в голоді й спразі; дуже часто в постах, у холоді та в наготі. **28.** Окрім зовнішнього, налягають на мене щоденні клопоти - турботи за всі церкви. **29.** Хто слабує, а я хіба не слабую? Хто спокушається, а я хіба не розпалююся? **30.** Коли вже треба хвалитися, то похвалюся своєю неміччю. **31.** Бог і Батько Господа Ісуса, що є благословенний навіки, знає, що не брешу. **32.** У Дамаску вождь царя Арети стеріг місто Дамаск, [вистежуючи,] щоб мене схопити; **33.** але мене опустили в кошику крізь віконце по стіні, - і я вислизнув з його рук.

Глава 12

1. Хвалитися мені не корисно, бо прийду до видінь та об'явлень Господніх. **2.** Знаю людину в Христі, яка чотирнадцять років тому, - не знаю, чи в тілі, не знаю, чи без тіла, Бог знає, - була взята до третього неба. **3.** І знаю, що та людина - чи в тілі, чи без тіла, не знаю, Бог знає, - **4.** була взята до раю і почула невимовні слова, яких людині не можна казати. **5.** Отаким похвалюся, а собою - не хвалитимуся, хіба що своїми немочами. **6.** Бо коли захочу хвалитися, то не стану божевільним, оскільки скажу правду; але стримаюся, щоб про мене хто більше чогось не подумав. **7.** І щоб я через численні об'явлення не запишався, то дано мені жало у тіло, посланця сатани, щоб бив мене в обличчя, аби я не величався. **8.** За нього я тричі благав Господа, аби відступився від мене. **9.** І сказав мені: **Досить тобі моєї ласки, бо [моя] сила в немочі виявляється.** Тож краще радо похвалюся своїми немочами, щоб оселилася в мені сила Христова. **10.** Тому радію в немочах, у клопотах, у нестатках, у вигнаннях та утисках за Христа; бо коли я немічний, - тоді я сильний. **11.** [Хвалячись], став я нерозумним, - ви до того мене змусили. Бо ви мали мене хвалити, оскільки я нічим не менший від архиапостолів, хоч я - і ніщо. **12.** Ознаки ж апостольські виявилися і в вас - у всякій терплячості, у знаменнях, у чудах та силах. **13.** Чим ви менші від інших церков? Хіба тільки тим, що я не був для вас тягарем? Даруйте мені цю несправедливість. **14.** Оце втретє я

готовий прийти до вас, і не буду тягарем, бо шукаю не вашого, а вас. Бо не діти повинні батькам придбати маєток, а батьки - дітям. **15.** Я ж охоче потрачуся на вас і віддам себе за ваші душі, - дарма, що дуже люблячи вас, я все менше одержую від вас любови. **16.** Припустимо, що я не обтяжував вас, але як хитрун здобував вас оманю. **17.** Чи я коли використовував вас через тих, кого до вас послав? **18.** Я умовив був Тита і послав з ним брата, - чи використав вас Тит? Чи не діяли ми в одному дусі? Чи не ходили тими самими слідами? **19.** Може, ви знову думаєте, що виправдовуємося перед вами? Перед Богом у Христі кажемо: все чинимо, улюблені, на вашу розбудову. **20.** Боюся, що коли прийду, не виявлю часом вас такими, якими б не хотів, і щоб сам не був для вас таким, якого б ви не хотіли. Щоб не було сварок, заздрощів, люті, розбрату, обмов, нашептів, пихи, безладдя; **21.** щоб знову, коли прийду, не впокорив мене мій Бог перед вами, і я не оплакував би багатьох, які раніше згрішили та не покаялися в нечистоті, і в розпусті, і в безсоромності, що коїли.

Глава 13

1. Оце втретє іду до вас. При устах двох або трьох свідків буде стверджене кожне слово. **2.** Я попереджував і попереджую, як ото був у вас удруге; та й тепер, коли я відсутній: коли прийду знову, то не помилую тих, що раніше згрішили, як і всіх інших. **3.** Ви шукаєте доказу, чи промовляє через мене Христос: для вас він не є немічним, але сильний у вас. **4.** Бо хоч він і був розіп'ятий у немочі, та живий із Божої сили. Бо і ми є немічні в ньому, але живі будемо з ним, - з Божої сили у вас. **5.** Випробовуйте себе, чи ви перебуваєте у вірі, пізнавайте себе. Хіба ви не знаєте, що Ісус Христос у вас? Хіба, може, ви недосвідчені. **6.** Надіюся ж, що розумієте, що ми досвідчені. **7.** Благаємо Бога, щоб ви не робили ніякого зла, - не для того, щоб ми виявилися досвідченими, але щоб ви чинили добро, а ми будемо наче недосвідченими. **8.** Бо ми не можемо нічого діяти проти правди, але все згідно з правдою. **9.** Ми радіємо, коли ми немічні, а ви - сильні. Про це й молимося: за вашу досконалість. **10.** Задля цього пишу це тепер, коли відсутній; щоб коли прийду, не був нещадний тією владою, яку дав мені Господь на розбудову, а не на руйнування. **11.** Отак, брати, радійте, вдосконалюйтеся, втішайтесь, будьте одностайні, майте мир - і Бог любови та миру буде з вами. **12.** Вітайте одне одного святим поцілунком. Вас вітають всі святі. **13.** Ласка Господа Ісуса Христа, і любов Бога та спільність Святого Духа - з усіма вами. [Амінь].

Біблія

Новий переклад

Новий переклад УБТ Рафаїла Турконяка (1997-2007)

Українське біблійне товариство

Рафаїл Павлович Турконяк, 1997-2007

Форматований текст з виділенням слів Ісуса

